

Zamyšlení: 73. Biblická negramotnost

Takzvané „doslovné“ výklady Bible legitimizovaly otroctví a nadále ospravedlňují rasovou nespravedlnost, stejně jako podrobení žen, odsuzování, vylučování a násilí – vše ve jménu Božím. Zamyšlení nad frází „Bible říká“.

Zamyšlení

Jste si jisti, že to Bible opravdu říká?

“Bible říká ...”

Mohou to být ta nejnebezpečnější slova na světě, protože to lidé říkají pořád – a někdy ani netuší, o čem mluví. Není vůbec neobvyklé, že se mě jako kazatele (víte, měl bych vědět, co říká Bible), někdo zeptá na něco jako třeba: „Kazateli, kde Bible říká: „*Ušetřený cent je vydělaný cent?*“ “

Ach jo.

“Bible říká, že když zemřeme, jdou naše těla do země a naše duše vycházejí z našich těl a jdou do nebe.”

Až na to, že to není vůbec to, co Bible říká. Přečtěte si rozsáhlou Pavlovou diskusi o vzkříšení v 1. Korintanům 15: Když zemřete, je pohřbeno pozemské tělo a ožívá nové duchovní tělo. Pro Pavla, jako vzdělaného dobrého hebrejce, neexistuje žádný beztělesný život. Nevím přesně, co je to „*duchovní tělo*“, a jak by se mohlo lišit od „*duchovní duše*“, která je běžná v naší populární představivosti a v tolika mnohých kázání, ale dualismus těla versus duše v Pavlově teologii chybí.

„Nebudeš mít sex před svatbou“, to není v Bibli.

Jako dítě dobrého kazatele jižních baptistů jsem si myslel, že toto je jedno z deseti přikázání. Žil jsem podle toho, v úctě, v pubertální nenávisti a pravděpodobně to není špatný standard pro život. Jako přímočarý příkaz „*Bible říká ...*“, to tam ale prostě není. Jsou tam nabádání k sexuální věrnosti, výtky

proti sexuální nerozvážnosti, pravdy, na kterých může být založena etika závazku ve vztahu, ale „smilstvo“ znamenalo něco úplně jiného v kultuře, kde mnohoženství bylo běžné, a než to znamená v dnešním náboženství „opravdová láska čeká“. (Nejsem historik, ale domnívám se, že může existovat korelace se vzestupem etiky sexuální abstinence a vývojem antikoncepční pilulky.)

“Když půjdeme do nebe, uvidíme své milované a poznáme je, budou stejní, jako byli.”

Kde? Kde se to říká v Bibli? Není to tam. Vůbec to tam není. To nejbližší, co můžete najít, je v 1. Korintským 13,12: „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tvář v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne.“ Nebe? Velké rodinné setkání na obloze? Stěží. Není ani jasné, že Pavel mluví o posmrtném životě (i když se snažíte přecíst text „doslovně“). „Až přijde plnost ... budu to plně vědět.“ Není tam žádná zmínka o posmrtném životě nebo nebi. Text lze lépe pochopit jako odkaz na obrácení k duchovnímu porozumění. „Až přijde úplnost,“ v tu chvíli, kdykoli to přijde, to poznám. „Uvidím“ další lidi jasněji.

Ježíš jde o krok dále, když se ho saduceové ptají na ženu, která si podle zákona, týkajícího se „levirátního manželství“, vzala za manžela sedm bratrů. Chtějí vědět, který bude jejím manželem ve vzkříšení. Byla by to skvělá příležitost říci: „Pozná je všechny,“ nebo něco takového. Místo toho Ježíš říká: „Mýlíš se ... po vzkříšení se lidé nebudou ženit ani vdávat, ale jsou jako andělé v nebi.“ Ať je nebe jakékoli, podle Ježíše nepoznáte (nebo nebudete potřebovat poznat) svého manžela.

“Biblická negramotnost, ochotná důvěřivost a nebezpečná naivita obrovského počtu amerického obyvatelstva by nás všechny měly vážně znepokojovat.”

Proč je toto důležité?

Nesnažím se nikomu brát Bibli, ničit něčí víru. Biblická pravda byla pro mé porozumění nezbytná po celých těch 57 let, kdy jsem měl nějaké porozumění. Nepíšu o teologii posmrtného života. Nezajímá mě, kolik andělů dokáže tančit na špičce špendlíku. To, co „říká Bible“ (zvláště v myslích dezinformovaných Američanů), není ezoterické téma, vyhrazené jen špičkovým akademickým pracovníkům nebo samospravedlivým biblickým bijcům.

Biblická negramotnost, ochotná důvěřivost a nebezpečná naivita obrovského počtu amerického obyvatelstva by nás všechny měla vážně znepokojovat.

To, co „říká Bible“, má velkou váhu, dokonce i v naší stále více sekulární společnosti. To, co „říká Bible“, se stalo rozhodující zbraní v kulturní válce, která trhá národ na kusy a do značné míry ničí celistvost církve a integritu myslících křesťanů.

“Fráze ‚Bible říká‘ může být tou nejnebezpečnější frází na světě.”

V průzkumu YouGov (nezisková výzkumná organizace) z roku 2015 uvedlo 41% respondentů, že lidé a dinosauři žili společně. Dalších 16% si „nebylo jistých“. Když je tak velká část populace tak vzdálená od chápání a přijímání reality, bezmyšlenkovité předsudky o tom, co nás zajímá v nebi jsou tím posledním, čím bychom se měli zabývat.

Takzvané „doslovné“ výklady Bible legitimizovaly otroctví a nadále ospravedlňují rasovou nespravedlnost, stejně jako podrobení žen, odsouzení homosexuálů, ničení životního prostředí, odcizení vůči přistěhovalcům, odsuzování a vylučování a násilí – vše ve jménu Božím.

Fráze „*Bible říká*“ může být tou nejnebezpečnější frází na světě pro bázlivou církev vyzbrojenou politickým vlivem v přístupu k jaderným kódům. Možná, že termonukleární válka, naše vzájemně zajištěné zničení, je proroctvím? Víte, „*Bible říká*“.

Russ Dean

Russ Dean

Russ Dean je kazatelem baptistického sboru Park Road v Charlotte v Severní Karolíně. Vystudoval Furman University, Southern Baptist Theological Seminary a Beeson Divinity School. S manželkou Amy jsou spolu kazatelé ve sboru Park Road od roku 2000. Jsou rodiči dvou synů. Russ je aktivní ve službě sociální spravedlnosti a v mezináboženském dialogu.

[Baptist News Global](#)

-krst-

Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)